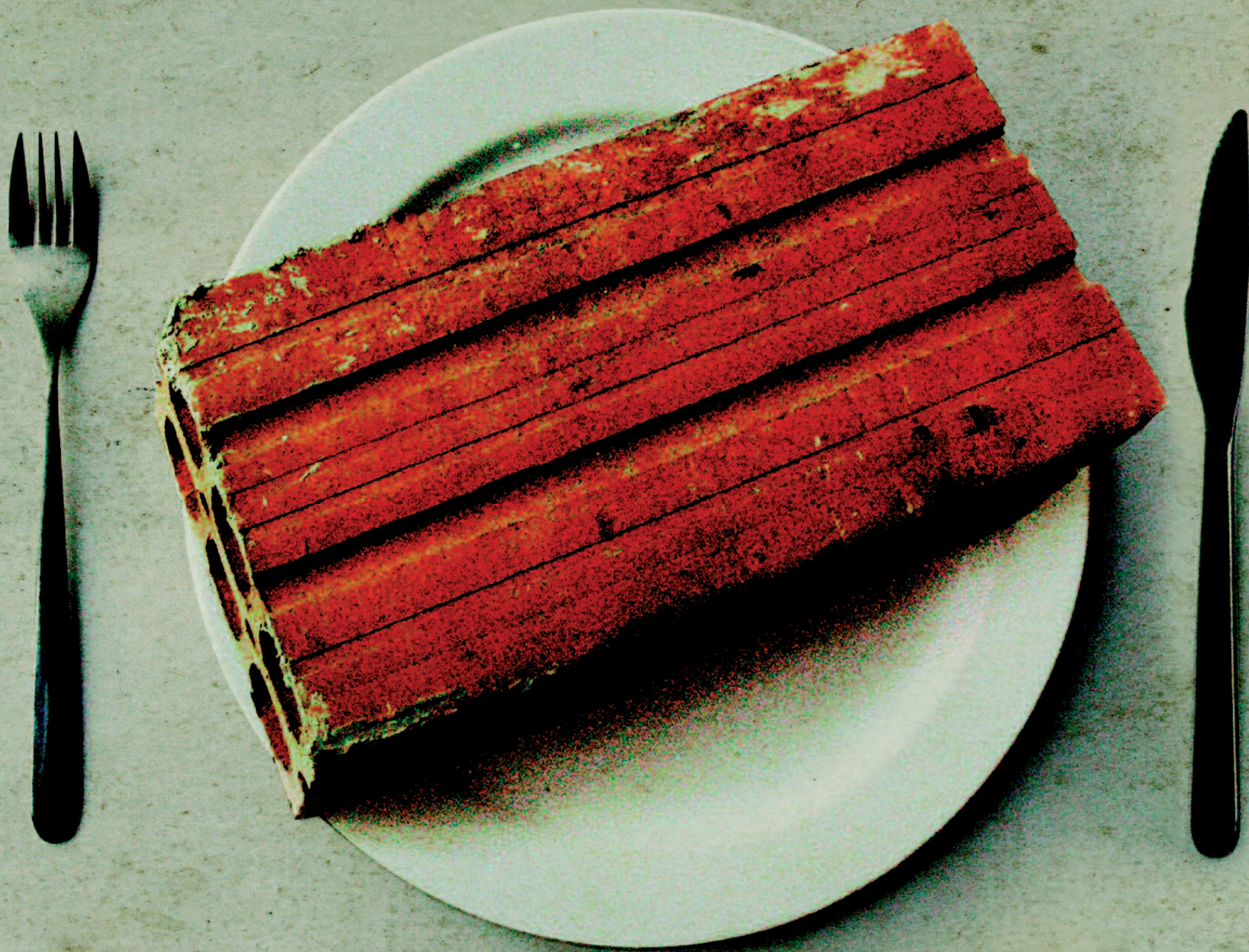

treball

NÚM. 175 · SETEMBRE / OCTUBRE 2008 · PREU: 1,05€

www.contralacrisi.cat

Que en nom de la crisi no retallin drets socials.

LA REVISTA D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS

Publicació fundada el 1936 com a òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

COMENÇA EL DEBAT ASSEMBLEARI D'ICV

EL CONSELL NACIONAL APROVA ELS DOCUMENTS PER AL DEBAT

El passat 6 de setembre ICV va celebrar el darrer Consell Nacional previ a l'Assemblea, que tindrà lloc els propers 21,22 i 23 de Novembre a la Fira de Sabadell. En aquest Consell es van presentar els dos documents principals de l'Assemblea, el d'organització i el d'estratègia, que han de servir de base per al debat i la reflexió i que van ser aprovats sense cap vot en contra i amb dues abstencions.

ESTRATÈGIA D'ICV PER ALS PROPERS ANYS

En el mateix Consell Nacional també es va aprovar el reglament i la carta de convocatòria. Pel que fa al document d'estratègia, l'objectiu és definir l'estratègia política d'ICV en el proper període, amb la clara voluntat de relançar el nostre projecte polític.

El document defineix com a principal repte guanyar més credibilitat i utilitat política per a què ICV sigui una força determinant en l'escenari polític i poder dur a terme polítiques socials, ecologistes i feministes.

Alguns dels objectius estratègics que es proposen són el creixement de l'organització, definint les fórmules d'aquest creixement, i una major visibilització dins el Govern d'Entesa. En aquest sentit, el document haurà d'establir quin és el paper que ICV ha de jugar dins el Govern i les seves prioritats i objectius principals, així com explicar les oportunitats que suposa participar al Govern com a eina de transformació de la societat.

Un altre dels debats quant a estratègia que obrirà el document és com definir les relacions d'ICV amb el seu entorn polític i social. Això es concreta definint el paper de les EPM, el de la coalició amb EUiA i la relació amb els moviments socials i la societat civil en general. ▸

CONTINGUTS DEL DOCUMENT

La ponència parteix de què "les potencialitats del discurs ecosocialista són moltes en donar una alternativa global i transformadora a les contradiccions de les societats del segle XXI". Per això, "després d'un període tan intens i ric en el que tantes coses ens han anat bé, cal prendre consciència que n'hi ha d'altres que no". Així doncs, "arribem a l'Assemblea havent pres consciència de les nostres limitacions. Cal revisar críticament tot allò que no ha anat bé, tant en el Govern com en el partit".

Pel que fa al Govern, es considera "com a oportunitat per canviar la realitat. Una oportunitat que aprofitem i aprofitarem per impulsar les polítiques de canvi que convenen a Catalunya". En conseqüència, cal "garantir l'estabilitat, i alhora mantenir el nostre perfil", cosa que "tan sols és possible si entre tots i totes tenim consciència i compartim els objectius possibles en cada moment". Per aconseguir-ho "cal fer més entenedor el nostre relat propi al Govern de la Generalitat". En tot cas, "no podem oblidar tampoc que en aquests moments que les esquerres transformadores estan en franc retrocés a Europa, la nostra presència al Govern representa un fre a les dinàmiques conservadores presents".

El document considera que "la relació amb els moviments socials i amb la societat organitzada i amb valors transformadors és una de les nostres prioritats" i també que "el Govern d'Entesa ha de trobar en el municipalisme un aliat indispensable".

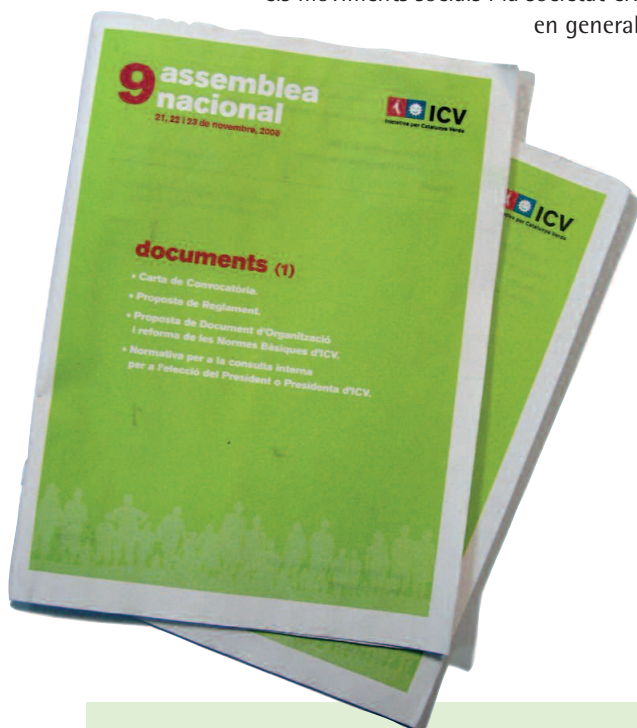
Per altra banda, es considera que "som una força que té l'ambició de pensar sobre tot, i actuar tant a escala local com global. Per assolir els seus objectius desenvolupa polítiques d'aliances a tots els nivells. Formem part del Partit Verd Europeu i participem activament en el moviment alterglobalitzador. I en el pla estatal, "juntament amb IU hem constituït un grup tècnic al Congrés dels Diputats amb ERC. IU afronta una important assemblea federal aquests propers mesos. Desitjem el millor encert en els treballs i conclusions de l'assemblea d'IU. Mantenim un alt nivell de relacions amb partits afins presents a nivell de l'Estat". En tot cas, "un objectiu estratègic per a ICV és construir un nou espai polític que permeti l'articulació i coordinació de tots aquests subjectes polítics presents a l'Estat".

Imatge de la 8a Assemblea d'ICV

Pel que fa a l'àmbit europeu, "les incerteses sobre el procés de construcció europeu ens reafirmen en la nostra aposta per un europeisme crític. L'objectiu és anar amb una àmplia aliança electoral que ens permeti, en primer lloc, revalidar la nostra presència parlamentària i alhora donar passes endavant en el procés d'articulació d'un nou espai d'esquerres i ecologista a l'Estat espanyol". A més, "formem part del Partit Verd Europeu. Dins i fora d'aquest partit hi ha un seguit de partits de l'esquerra verda amb els quals no renunciem a establir un diàleg i coordinació estable".

Finalment el document explica que "els reptes són importants i difícils. Per això és tan important que el debat d'aquesta 9a Assemblea Nacional ens permeti trobar la millor estratègia per ser creïbles i útils al nostre poble". ▸

UNA ORGANITZACIÓ MÉS FORTA, PER INCIDIR MÉS LA FEMINITZACIÓ DEL PARTIT, OBJECTIU CLAU

El document d'Organització, aprovat al darrer Consell Nacional i que es debatirà en l'Assemblea, té com a objectiu central proposar una sèrie de mesures organitzatives que tenen com a finalitat enfortir el partit.

El document s'estructura amb una diagnosi que repassa l'estat actual d'Iniciativa per Catalunya Verds a nivell organitzatiu a nivell territorial, institucional i del conjunt de la militància.

L'objectiu és establir la doble prioritat de dinamitzar l'organització i l'activitat del que avui és ICV i el seu entorn, així com la de procurar incorporar, especialment, més joves, més dones i més persones dels sectors actius dels barris populars.

Un dels aspectes més rellevants del document és aquell que fa referència a la feminització d'ICV. El document assumeix que ICV té un problema de gènere, amb la falta de participació de més dones, que suposen només un terç de la militància i que sovint tenen dificultats per poder conciliar la participació política i la vida personal. Per resoldre-ho es marquen algunes de les accions a realitzar i es posa de relleu la importància del desenvolupament del pla de feminització de l'organització.

La ponència d'organització discutirà també la modificació de la carta financera d'ICV i la d'alguns punts de les normes de funcionament i dels estatuts. L'objectiu és adaptar aquest marc normatiu a la nova realitat de l'organització.

NOVETATS EN ELS ÒRGANS DE LA DIRECCIÓ I EN LA SEVA ELECCIÓ

Una altra novetat important es refereix als òrgans de la direcció. El document considera que "cal que integrem els territoris en la direcció executiva del partit". Les organitzacions territorials són una peça clau de la qual en depèn que l'acció política d'ICV arribi arreu i per això és imprescindible la seva presència en l'organisme de direcció executiva del partit. Al costat d'això es fa necessària una simplificació dels organismes nacionals de direcció.

Així, les normes de funcionament d'ICV preveuran l'existència del Consell Nacional, com fins ara, i de la Comissió

Executiva Nacional, que assumeix les funcions de la Comissió Permanent i de la Secretaria Política. Caldrà garantir la presència de les organitzacions territorials a la Comissió Executiva Nacional alhora que també hauran de quedar clares les diferents responsabilitats dels i de les membres que en formen part. La composició de la Comissió Executiva Nacional no podrà ser superior a 40 persones.

L'elecció d'aquesta nova Comissió Executiva Nacional també serà novedosa, perquè es realitzarà en el propi marc de l'Assemblea, a proposta del president o presidenta d'ICV. En la candidatura es podrà proposar l'elecció d'un o més vicepresidents o vicepresidentes, així com d'un secretari o secretària general. ▸

CONVENCIÓ DE GÈNERE D'ICV

ÈXIT DE PARTICIPACIÓ I DE PROPOSTES

Més de 300 membres d'ICV i Dones amb Iniciativa (DI) van participar a la 1a Convenció de Gènere, per discutir les propostes del Pla de Feminització que es debatran a la propera Assemblea Nacional.

La presentació de la convenció va anar a càrrec de Joan Saura, president d'ICV, que va afirmar que "aquesta convenció marcarà un abans i un després respecte a les qüestions de gènere", tant en l'elaboració de propostes polítiques com en les pràctiques d'ICV. Després de Saura va intervenir Encarna Bodelón, excandidata com a independent a les darreres eleccions generals i professora de la UAB, que va realitzar una ponència que explicava el feminisme del segle XXI, i va fer un repàs de les noves demandes i els avenços assolits pel moviment feminista.

Màrius Garcia, Costi Rubio i Laia Ortiz van presentar les conclusions d'un estudi que ICV ha realitzat aquests dies, basat en una enquesta a la militància, i que analitza la composició dels òrgans de govern d'ICV i de les institucions que gestiona. Garcia va remarcar els esforços que ha fet tota l'organització tant per l'estudi com per la Convenció i ha afirmat que "si les dones són el 50% de la societat, el que no pot ser és que a la nostra organització siguin el 30%. Hem detectat què passa i ara caldrà corregir-ho". L'estudi estableix diferències entre la participació d'homes i dones. De l'estudi s'extreuen les conclusions que la causa principal de la poca presència de dones és la manca de temps. Les dones afirmen que participarien més si s'introduïssin mesures de racionalització del temps i es treballés de forma més endreçada i planificada.

Marta Martínez va presentar la proposta de modificació dels estatuts i de reglament del Consell Nacional, que va ser aprovada per unanimitat. La proposta de modificació estableix que les estructures del partit, direcció i assemblees, han de ser paritàries i tenir com a màxim un 60% de persones del mateix sexe, també en les organitzacions territorials d'ICV (excepte en aquells casos que per circumstàncies locals la secretaria d'organització autoritzi expressament l'excepció). Quant a llistes electorals, s'estableix que han de ser paritàries i amb un màxim d'un 60% de persones del mateix sexe, en composició de manera alternativa, amb especial atenció als llocs amb possibilitats reals de sortir electes. També s'afirma que es treballarà per a què en un cycle electoral, almenys una de les candidatures centrals, és a dir Generals, Autonòmiques o Europees, haurà d'estar encapçalada per una dona. També s'afirma que en tots els redactats d'ICV s'ha d'emprar el llenguatge més adequat per designar les persones i les responsabilitats que ocupen per incloure tots dos sexes. Una modificació, que ja s'està aplicant de facto, és que les intervencions al Consell Nacional es realitzin en cremallera, és a dir, de forma alternativa entre homes i dones.

La regidora de Dones i Joventut de l'Ajuntament de Barcelona, Elsa Blasco, i l'eurodiputat i vicepresident de la Comissió de drets de les dones i igualtat de gènere al Parlament Europeu, Raül Romeva, van explicar les conclusions dels debats dels tallers en grups reduïts. Jordi Guillot i Mercè Claramunt van presentar algunes de les conclusions que s'inclouran en el Pla de feminització. El Pla es va aprovar amb només 4 vots en blanc i sense cap vot en contra. Les conclusions de la Convenció així com el Pla de feminització formaran part dels documents de la 9a Assemblea d'ICV que tindrà lloc el proper mes de novembre.

Aquesta convenció marcarà un abans i un després respecte a les qüestions de gènere.

Si les dones són el 50% de la societat, el que no pot ser és que a la nostra organització siguin el 30%.

Joan Saura i Mercè Claramunt, fent declaracions a la premsa després de la Convenció

EDITORIAL

SI PARLEM DE CRISI, PARLEM DE CAPITALISME

Portem ja setmanes, mesos, llegint i sentint llargues reflexions i anàlisis sobre les causes de la crisi econòmica. Als mitjans de comunicació ens trobem una vegada i una altra, amb comptades excepcions, una línia argumental recurrent: això es veia venir, una economia no pot fonamentar-se en el diner fàcil, l'autoregulació del mercat és una quimera o amb un to més poètic i francament entenedor, l'avarícia no pot ser el motor del sistema. Benvinguts als que consideren que no tot anava tan bé.

Aquestes afirmacions, òbvies i plenes de sentit comú, no provenen del moviment per una altra globalització o de l'esquerra transformadora. No. Estan en boca d'assessors de borsa, experts i acadèmics ben complaents fins ara amb el funcionament del sistema, o dirigents d'empreses no precisament de l'àmbit de l'economia productiva. Són afirmacions que provenen directament dels que s'han lucrats aquests anys sota els principis dels que ara reneguen, això sí, fins que la tempesta escampi. L'exemple més paradoxal és el del president de la CEOE, que ha demanat un parèntesi en les regles del mercat. És evident que ningú vol fer-se responsable de la crisi, i tampoc ningú vol assumir que hagi avalat des d'un punt de vista ideològic els fonaments de la crisi. És lògic, qui vol donar la cara davant dels que estan perdent la feina, els embarguen el pis o arriben a finals de mes com poden?

A banda dels fonamentalistes del mercat, sectors més moderats, de dreta i esquerra, intenten situar el debat d'aquesta crisi en el terreny de la necessitat d'organismes reguladors eficients, bons mecanismes de vigilància del mercat financer, més transparència i control dels riscos que genera el mercat, etc. Tots ells són certament imprescindibles i caldrà avançar en aquesta direcció, segurament superant l'autoregulació, que ha fracassat, per la regulació en mans de l'Estat. És en definitiva el que alguns anomenen "salvar el capitalisme del capitalisme".

Però des de l'esquerra, des d'ICV, cal apuntar alguns elements que avui ningú explicita. El capitalisme no té una crisi, el capitalisme genera crisi, injustícia i desigualtat. No han fallat només els sistemes de control, és que el capitalisme és per definició un sistema injust, que no busca repartir la riquesa sinó generar-la sense importar com i qui se'n beneficia. I sí, l'única solució és més regulació, més intervenció, més estat del benestar. Aquest és l'ADN de l'esquerra. Però també ens identifica reclamar que la política sempre estigui per sobre de l'economia, no només quan el mercat falla. No ens conformem amb gestionar amb sensibilitat social la crisi, sinó que volem canviar les bases del model de creixement, canviar paradigmes. En definitiva, ara més que mai, un altre món és possible i necessari.

treball

ANY 17 - NÚM. 175 - SETEMBRE / OCTUBRE 2008

DIRECTOR: Marc Rius

REDACCIÓ: Jesús Hernández

CORRECCIONS: Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enrique Esteve

FOTOS: M. J. Mora i Enrique Esteve

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:

Raül Romeva i Marc Giménez

REDACCIÓ: Ciutat, 7 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12 FAX: 93 412 42 52

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprès

DIPÒSIT LEGAL: B-36.406.91

EDITA: Fundació Nous Horitzons (NIF: G-60193331)

Treball no es responsabilitza necessàriament de les opinions que expressen els articles signats

ICV DAVANT LA CRISI ECONÒMICA

HERRERA: ÉS EL MOMENT DE FER UN CANVI DE MODEL

El passat 10 de setembre el president del Govern, José Luis Rodríguez Zapatero, va comparèixer al Congrés dels Diputats per explicar les mesures del Govern estatal enfront la crisi econòmica.

El diputat d'ICV, Joan Herrera, va fer la intervenció més crítica en acusar el president de refugiar-se en l'escenari internacional. En la seva intervenció Herrera va enumerar les causes de la crisi: la dependència que l'economia tenia del sector de la construcció, l'endeutament familiar i de les empreses fruit de l'especulació urbanística, la manca de redistribució i d'increment dels salaris, la dependència energètica exterior i un model precari que fa que encara es destrueixin més llocs de feina en un moment de situació econòmica complexa.

El portaveu ecosocialista va concloure que la causa fonamental de la crisi econòmica és l'excessiva "dependència del maó" d'un model productiu que no s'ha modernitzat. "L'economia espanyola té peus no de fang sinó de ciment, hem viscut massa de l'especulació urbanística que ha provocat uns preus de l'habitatge inassequibles per a bona part de la ciutadania i un fort endeutament familiar i de les empreses". "Avui no val refugiar-se en l'escenari internacional. La nostra economia tenia i té enormes debilitats.

Joan Herrera: "No val refugiar-se en l'escenari internacional. La nostra economia tenia i té enormes debilitats".

"El nostre objectiu és que aparquin la improvisació i que posin l'accent en l'equitat, en el diagnòstic correcte i en abordar el moment com l'oportunitat de canviar de model, però de debò".

Intervenció de Joan Herrera al Congrés de Diputats

Foto: Ana Arámbol

I ens afecta més la crisi perquè en una economia que va créixer amb sobrecàrrega, es va preferir alimentar la locomotora del maó que la dotació de capital públic en infraestructures i en formació dels recursos humans", va afegir Herrera. Segons el diputat d'ICV, s'ha evidenciat que cal canviar de model econòmic per plantar cara a la crisi i va advertir a Zapatero que en la recerca de solucions no caigui en el recurs del populisme de situar en un moment de crisi la immigració com a cap de turc. Així mateix, Herrera va aconsellar al president del Govern que incrementi els recursos destinats a les Comunitats Autònomes en el seu finançament com "a manera de respondre a la crisi" alhora que va criticar la proposta de reducció del finançament dels ajuntaments.

El líder ecosocialista va criticar també que s'hagi improvisat en l'excés i que s'hagi consumit el superàvit en ocurrences com el xec nadó més que en solucions efectives. En aquest sentit, Herrera va emplaçar Zapatero a "aparcar les improvisacions" i reconèixer que el Govern s'ha gastat el superàvit amb l'eliminació de l'impost de

patrimoni (1.500 Milions d'€), amb la política de xecs (8.000 M€) o amb desgravaments fiscals. En total 15.000 milions d'euros. "A més d'haver aparcat les mesures de lluita contra el frau", va subratllar Herrera, que considera que amb aquests diners s'haurien pogut fer polítiques actives de canvi de model productiu, així com d'altres inversions imprescindibles.

Herrera va explicar en la seva intervenció que és imprescindible la inversió per desenvolupar un gran programa de rehabilitació energètica que permeti millorar el parc residencial per guanyar eficiència en els nostres edificis i reocupar bona part dels treballadors de les empreses de construcció i de materials, ja que "el nostre objectiu és que aparquin la improvisació i que posin l'accent en l'equitat, en el diagnòstic correcte i en abordar el moment com l'oportunitat de canviar de model, però de debò". En el torn de rèplica, Herrera va insistir que "Espanya no va fer els deures quan era el moment" i que les debilitats de l'economia espanyola són més profundes que en altres països de la zona euro.†

VISITA LA NOVA WEB D'INICIATIVA

www.iniciativa.cat

PERILLA EL FINANÇAMENT DELS AJUNTAMENTS

El responsable de política municipal d'ICV i vicepresident de la Federació de Municipis de Catalunya, Lluís Tejedor, va qualificar d'"inacceptable" la decisió del Govern espanyol de reduir l'aportació estatal als ajuntaments en els Pressupostos Generals de l'Estat per al 2009, com recull l'esborrany que va presentar el ministre d'Economia i Finances, Pedro Solbes.

"És encara més inacceptable quan recentment s'havia constituït una taula bilateral entre el Ministeri i els municipis per abordar la solució al finançament insuficient dels serveis públics que els municipis arrosseguen".

Cal recordar que ICV va aprovar a la passada trobada de regidors i regidores una resolució sobre finançament local que anava en direcció oposada a la proposta del Govern i en la que s'instava a enfortir l'administració municipal.

En aquest sentit, Tejedor va remarcar que "cal una resposta contundent del municipalisme a aquesta proposta del Ministerio de Economía y Hacienda".

Per tot això, segons Tejedor "la mesura va en direcció contrària a les que s'haurien d'adoptar en temps de crisi, quan precisament s'hauria d'optar per mesures tendents a enfortir les polítiques de cohesió, de les que d'una manera molt important els ajuntaments en són els gestors". "Ara que estem en la negociació del nou sistema de finançament volem reclamar un nou model de finançament local satisfactori i suficient perquè els ajuntaments puguin desenvolupar amb garanties la seva tasca" va afirmar Tejedor, alhora que va recordar que "la despesa local a Espanya suposa tan sols un 13% del total de la despesa pública estatal, un percentatge massa reduït en comparació a d'altres països on també hi ha tres nivells d'autogovern".†

EL FINANÇAMENT DE CATALUNYA, TEMA D'ESTAT

La negociació del nou model de finançament per a Catalunya ha marcat l'agenda política de l'estiu i de l'inici del curs. La publicació dels estudis de les balances fiscals, tant del Govern català com del Govern de l'Estat, demostren que Catalunya pateix un dèficit de finançament, un greuge claríssim que afecta la capacitat d'autogovern i la possibilitat d'aprofundir en les polítiques socials.

L'actual model, pactat per CiU i el PP, penalitza Catalunya quan és una de les comunitats que fa una major contribució fiscal. Cal recordar que el 9 d'agost era la data marcada per l'Estatut de Catalunya per a què s'arribés a l'acord entre els governs espanyol i català en matèria de finançament. La direcció nacional d'ICV va decidir actuar enfront de l'incompliment estatutari i davant la paràlisi de la resta de partits catalans, i el 12 d'agost va demanar la compareixença del president del Govern, José Luis Rodríguez Zapatero que finalment es va aprovar a la Comissió Permanent del Congrés. Joan Herrera va explicar després de registrar la petició que "és molt greu que el Govern espanyol incompleixi una llei aprovada en referèndum pel poble català i pel Congrés dels Diputats. És excepcional i atípic que un govern no compleixi una llei aprovada en el seu Parlament".

Al cap d'una setmana, la vicepresidenta primera del Govern d'Espanya, María Teresa Fernández de la Vega, i el president d'ICV, Joan Saura, van acordar que abans de tres mesos hi haurà un pacte definitiu sobre finançament, tal i com marca el contingut de l'Estatut de Catalunya, i la compareixença del vicepresident segon i ministre d'Economia, Pedro Solbes, al Congrés dels Diputats abans que s'acabés el mes d'agost per informar sobre l'estratègia i els criteris del nou model de finançament autonòmic, enlloc de què ho fes el president Zapatero com ICV havia demanat inicialment.

Joan Saura, va justificar la decisió de retirar la sol·licitud en primer lloc perquè gràcies a l'acord que ha arribat ICV amb el Govern espanyol s'ha aconseguit un compromís del Govern central perquè abans de tres mesos s'arribi a un acord en finançament en el marc dels Pressupostos Generals de l'Estat 2009, en segon lloc perquè es reconeix la bilateralitat i el respecte a l'Estatut i finalment perquè la negociació es farà sense apriorismes, és a dir, sense límits de partida.

Respecte l'acord, Jaume Bosch, vicepresident d'ICV, va afirmar que "hem retirat la compareixença de Zapatero perquè el nostre objectiu és un bon acord de finançament per a Catalunya" i va afegir que "l'acord assolit entre De la Vega i Saura trenca la tesi de no vincular el finançament amb els PGE perquè ara es demostra que una cosa va íntimament lligada a l'altra". Per a ICV és imprescindible que el nou model de finançament s'incorpori en els Pressupostos Generals de l'Estat de 2009, donat que el proper any estarà marcat per una economia en crisi.

Imatge d'un Consell Nacional d'ICV

Foto: Jordi Barreras

Finalment es va produir la compareixença del ministre d'Economia i vicepresident del Govern, Pedro Solbes. A la seva intervenció el ministre va acusar de manera totalment inacceptable el Govern català de ser uns dels culpables principals del fet que no s'arribés a l'acord en el termini fixat per l'Estatut. En aquest sentit, el diputat Joan Herrera va deixar clar que "és millor un no acord que un mal acord que pugui suposar una hipoteca per a Catalunya". Herrera va insistir en què és necessari un "canvi d'actitud" en la negociació. Per la seva part, el secretari general d'ICV, Jordi Guillot, va afirmar que "la proposta presentada ahir pel ministre Solbes no serveix perquè no s'ajusta al que diu l'Estatut de Catalunya" i va recordar alhora que "la nostra reivindicació és des del respecte escrupolós de la llei, des del compliment amb l'Estatut perquè l'actual model de finançament és insostenible".

ICV impulsarà accions legals si no s'arriba a un acord de finançament o aquest no s'ajusta a l'Estatut.

La formació no votarà a favor dels Pressupostos Generals de l'Estat si, com a mínim, no hi ha acord en el nou model de finançament.

ICV reacciona a l'incompliment estatutari del Govern de ZP en no arribar a un acord sobre el model de finançament abans del passat 9 d'agost.

Segons el document aprovat al darrer Consell Nacional d'ICV el passat 6 de setembre, la formació exigeix el compliment íntegre de l'Estatut: garantia de suficiència d'ingressos, criteri de població que tingui en compte el factor migratori, cistella d'impostos, anivellament aplicat a educació, sanitat i serveis socials, respecte el principi d'ordinalitat. El nou model no ha de suposar una reducció de recursos per a cap Comunitat Autònoma, donat que el que es demana és una reducció dels ingressos de l'administració estatal. L'acord ha de permetre a Catalunya assolir el nivell de recursos que disposen les CCAA de règim foral, com Euskadi o Navarra. Per a ICV és prioritari treballar de forma unitària amb la resta de forces polítiques i socials, com un element de pressió fonamental en el procés de negociació.

El text aprovat pel Consell Nacional conclou que ICV no votarà a favor dels pressupostos generals de l'Estat si, com a mínim, no hi ha acord en el nou model de finançament, i insta a la resta de forces polítiques catalanes a que facin el mateix. Segons va recollir l'informe polític aprovat pel Consell Nacional, si no hi ha un bon acord de finançament, que compleixi l'Estatut, Iniciativa està disposada a recórrer a la justícia i a convocar manifestacions al carrer, segons va explicar la portaveu Dolors Camats a la roda de premsa posterior al Consell.

I ARA, QUI PAGARÀ LA CRISI? CAMPANYA D'ICV SOBRE LA CRISI ECONÒMICA

ICV segueix situant en el centre del debat polític i organitzatiu tot allò que fa referència a la crisi econòmica. Per aquest motiu, s'ha iniciat una campanya pública explicativa de la nostra posició.

L'acció política d'ICV davant l'actual situació de crisi econòmica té 3 objectius. Primer, explicar quines són les causes de la crisi des de la perspectiva d'una força ecosocialista, sent capaços de donar a conèixer les causes estructurals provocades pel sistema capitalista, i les raons de conjuntura política que han agreujat aquesta situació, com és l'erràtica i desencertada política social del Govern socialista. Segon, expressar el nostre compromís i solidaritat amb aquells i aquelles que pateixen i patiran les pitjors conseqüències de l'actual situació econòmica. Comprometre's políticament amb els col·lectius més desfavorits, denunciant públicament que les conseqüències de la crisi econòmica no poden recaure únicament en els treballadors i treballadores.

En tercer lloc, presentar les propostes d'ICV per defensar els treballadors i treballadores de la crisi econòmica i apuntar les nostres iniciatives per avançar cap a un nou model productiu.

L'impuls d'aquesta acció política també pot ser un bon instrument perquè ICV es visibilitzi en la defensa dels interessos dels treballadors i treballadores, així com en els barris populars i empreses de les ciutats i pobles del nostre país.

Les accions de la campanya tenen una vessant institucional en el nivell local, nacional, estatal i europeu (preguntes parlamentàries, debat sobre els pressupostos, mocions, etc.); una vessant social, amb la visita de representants d'ICV a empreses en crisi per canalitzar les seves demandes, l'assistència a mobilitzacions, etc.; i una vessant comunicativa, amb una campanya present al Metro, FGC i RENFE el mes d'octubre, rodes de premsa i una web específica que es pot trobar a www.iniciativa.cat

Imatge de la campanya d'ICV

CATALUNYA COMPLIRÀ EL PROTOCOL DE KYOTO

EL GOVERN APROVA EL PLA CONTRA EL CANVI CLIMÀTIC

El Govern, a través del Departament de Medi Ambient i Habitatge, va aprovar el passat 30 de setembre el Pla marc de mitigació del canvi climàtic a Catalunya 2008-2012, per al compliment del Protocol de Kyoto.

L'objectiu del Pla és contribuir en la part proporcional al compliment del compromís a l'Estat espanyol, però a la vegada està preparat per incorporar els acords que s'estan negociant a Europa per a la reducció dels gasos amb efecte d'hivernacle (GEH) per al període 2013-2020. Aquest Pla, impulsat pel Departament de Medi Ambient i Habitatge, ha estat elaborat en el marc de la Convenció Catalana Contra el Canvi Climàtic, un procés participatiu en el que van intervenir més de 500 entitats i més de 800 participants.

També hi ha participat la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, formada per tots aquells departaments de la Generalitat implicats: Medi Ambient i Habitatge; Economia i Finances; Política Territorial i Obres Públiques; Agricultura, Alimentació i Acció Rural; Salut; Interior, Relacions Institucionals i Participació; Innovació, Universitats i Empresa; i Educació.

Segons les projeccions de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, del Departament de Medi Ambient i Habitatge, basades en la taxa de creixement històrica de les emissions

difoses a Catalunya, la incorporació de noves polítiques els últims anys i els canvis de comportament més favorable, així com en el creixement demogràfic i econòmic, es considera que per estabilitzar les emissions difoses a Catalunya caldrà aplicar accions que redueixin i evitin els increments d'emissions per un total de 5,33 milions de tones de CO₂ equivalent anuals durant el període 2008-2012. Per reduir aquesta quantitat d'emissions, es quantifica els esforços a fer per cada sector i identifica les accions que cal dur a terme per a la mitigació de les seves emissions. Transport i mobilitat, d'una banda, i indústria, de l'altra, són els dos sectors que més hauran de reduir les emissions de CO₂; tot i que també ho hauran de fer altres sectors com l'agrícola o la construcció.

El cost global de la implementació del Pla serà d'un 0,1% del PIB, sufragats per l'Administració pública i amb la col·laboració de les empreses i d'altres institucions de la societat civil. Cal recordar que, segons l'informe Stern, en un horitzó del 2050 els costos de mitigació de les emissions seran aproximadament de l'1% del PIB, però el cost de no actuar pot arribar a ser del 5% del PIB i, en un escenari pitjor, de fins al 20%. El Pla és, per tant, també una aposta per la modernització ecològica i el guany en l'eficiència de l'economia que passa per una menor dependència energètica de fonts com els hidrocarburs.

Francesc Baltasar, durant la Convenció Catalana del Canvi Climàtic de l'any passat

Foto: Departament de Medi Ambient

ELS MOSSOS ANIRAN IDENTIFICATS TAMBÉ A LES MANIFESTACIONS

El Govern ha aprovat la proposta del Departament d'Interior per a què tots els agents dels Mossos d'Esquadra duiguin a l'uniforme la targeta d'identificació personal (TIP). Fins ara alguns grups com el d'antivalots, no anaven identificats de forma visible i a més porten la cara tapada pel casc, cosa que dificulta les investigacions de les denúncies d'abusos policials.

Aquesta mesura és una reivindicació històrica d'algunes associacions, ONG i moviments socials.

Amb la modificació del reglament, tots els mossos uniformats que pertanyen als brigades antiavalots, la Brigada Mòbil (Brimo) i de seguretat ciutadana i ordre públic, de l'Àrea Regional de Recursos Operatius (ARRO), hauran de lluir de manera visible el TIP o targeta d'identificació policial quan vetllin per la seguretat en manifestacions, concentracions i altres actes públics. Aquesta mesura és una reivindicació històrica d'algunes associacions, ONG i col·lectius, com és el cas d'Amnistia Internacional, de la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura, la Comissió de Defensa dels Drets de la Persona del Col·legi d'Advocats o SOS racisme, entre d'altres.

Malgrat que la decisió ha despertat certa polèmica entre agents i sindicats policials, la conselleria d'Interior entén que qualsevol ciutadà té tot el dret d'identificar un policia si considera que s'ha excedit en l'exercici de les seves funcions i per tant, que és normal que pugui anotar el seu TIP per denunciar-lo, si ho estima convenient. Fins ara moltes d'aquestes denúncies quedaven arxivades per la impossibilitat d'identificar l'agent implicat.

NOVES FÓRMULES PER MILLORAR L'ACCÉS AL MERCAT D'HABITATGE

Tot just fa un any que el Govern va aprovar el Pacte Nacional per a l'Habitatge.

El Govern ha aprovat el decret que regula l'habitatge concertat, una nova figura d'habitatge protegit amb un preu intermedi entre l'habitatge protegit i els preus mitjans dels habitatges del mercat lliure. Aquest tipus d'habitatge s'adreça a persones que no poden accedir als habitatges amb protecció oficial tradicionals perquè superen el llindar d'ingressos, però que tenen especials dificultats econòmiques per accedir als del mercat lliure.

L'habitatge concertat tindrà un preu un 30% per sota dels actuals preus del mercat lliure i les persones que els vulguin adquirir tindran accés a préstecs preferents amb un tipus fix, gràcies a l'acord subscrit el 9 de juliol entre la Generalitat i les entitats financeres que operen a Catalunya.

S'estima que a Catalunya hi ha 60.000 habitatges potencials que es podrien acollir a la nova figura, dels quals 10.000 es podrien concertar aquest any. Aquest tipus d'habitatge neix dels compromisos del Pacte Nacional per a l'Habitatge com una de les mesures per millorar l'accés a l'habitatge, especialment dels joves.

L'habitatge concertat tindrà un preu un 30% per sota dels actuals preus del mercat lliure.

L'habitatge concertat amb protecció oficial es crea amb dues finalitats: d'una banda, per als habitatges que es construeixin sobre sòls de reserva urbanística que el planejament urbanístic així ho especifiqui i, de l'altra, per als habitatges del mercat lliure construïts, en construcció o de segona mà.

El decret que ha aprovat el Govern també regula, per primera vegada a Catalunya, el lloguer amb opció de compra, per a les tipologies de l'habitatge concertat i de l'habitatge amb protecció oficial de règim general. Una manera d'ajudar els ciutadans a accedir a un habitatge i alhora permetre una nova línia d'actuació dels promotors.

ICV APOSTA PER UN MODEL DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE PER FER FRONT A LA CRISI

SE CELEBRA EL DEBAT DE POLÍTICA GENERAL

El passat 30 d'octubre i 1 de setembre va tenir lloc al Parlament el debat polític més important de l'any, "el debat sobre l'estat de la nostra nació" com va definir el portaveu del grup ICV-EUiA, Jaume Bosch, que va ser l'encarregat de realitzar les dues intervencions del grup.

El portaveu iniciava la seva intervenció afirmant que "el problema més greu de Catalunya és la crisi econòmica" qüestió a la que va dedicar la primera part del seu discurs. Per Bosch l'objectiu principal ha de ser que al final de la crisi Catalunya "no pot ser un país en què les desigualtats hagin augmentat" i va afegir que "ens neguem que els sectors més febles de la societat paguin les conseqüències d'una crisi provocada pels que han abusat del sistema fins al límit".

ICV-EUiA marca perfil en temes concrets com la Llei d'Educació, la crisi econòmica, les nuclears o la MAT.

En el torn de rèpliques, el portaveu va parlar de l'altra gran qüestió del debat, la negociació del finançament, i va referir-se al paper protagonista que ha de jugar el Govern en afirmar que "la unitat a Catalunya no pot ser mai al preu de qüestionar que pertoca al Govern de la Generalitat dirigir el procés negociador. No es pot acusar el Govern de manca de lideratge i alhora negar-li la capacitat de liderar la negociació amb l'Estat".

Bosch va mostrar la seva preocupació sobre les repercussions més concretes i quotidianes de la crisi com la pèrdua de poder adquisitiu, la situació de les persones en atur i de les que reben pensions especialment baixes com les de viduïtat. També va referir-se a casos concrets de tancaments d'empreses i recordava que "la Generalitat pot autoritzar o no els expedients de regulació d'ocupació" i va afegir que "de cap manera es poden aprovar expedients que amaguin deslocalitzacions o pretenguin aprofitar-se de la crisi general". En aquest sentit, Bosch va manifestar "radical oposició a la mesura d'abaratir els acomiadaments".

Jaume Bosch, portaveu del grup d'ICV-EUiA al Parlament de Catalunya, intervenint durant el debat

Foto: Parlament de Catalunya

També va criticar algunes mesures del Govern central com el retorn dels 400 € "que no va arribar a qui més ho necessitava" o com la política fiscal, "basada en la supressió o minoració d'impostos per a les rendes més altes" i va deixar clar que s'oposa a mesures que fan "que els que durant anys s'han beneficiat de la situació econòmica favorable ara s'estalviïn pagar els impostos".

Jaume Bosch: "La unitat a Catalunya no pot ser mai al preu de qüestionar que pertoca al Govern de la Generalitat dirigir el procés negociador".

La segona part de la intervenció de Bosch va centrar-se en la resta de qüestions rellevants de la política catalana. "El gran repte del país és i ha de ser l'educació", afirmava Bosch; alhora que recordava que "volem que l'escola pública i la concertada funcionin en conjunt com un autèntic servei públic". En aquest sentit, es va referir a la tramitació de la Llei d'Educació, i va recordar que ICV presentarà esmenes a la LEC, que PSC i ERC hauran de defensar la proposta que van aprovar al Govern i que CiU presentarà esmenes per "decantar-la més a la dreta".

Les qüestions ecològiques també van tenir un espai destacat, ja que a més de recordar que el Govern ha aprovat Pla marc de la mitigació del canvi climàtic, Jaume Bosch també va afirmar que "és intolerable la repetició constant d'incidents a les centrals nuclears ubicades a Catalunya" i va afirmar que el futur passa per les energies renovables. En aquesta línia, també va insistir en la oposició d'ICV a la MAT, i va denunciar les incoherències de PSC i CiU, que s'hi oposen a la Diputació de Girona.

ICV NO RECOLZA LA LLEI D'EDUCACIÓ DE CATALUNYA

ICV manté que la LEC no té "la gran virtut" del Pacte Nacional per a l'Educació d'incloure tots els membres de la Comunitat Educativa i de deixar palesa la superació d'una doble xarxa escolar a Catalunya, segons explicava Dolors Camats en roda de premsa el passat 29 de juliol. La portaveu d'ICV i responsable dels temes d'educació del grup ecosocialista en el Parlament de Catalunya, iniciarà contactes amb tots els actors de l'educació catalana per aconseguir sumar els signants del pacte i modificar el projecte de Llei d'Educació de Catalunya i garantir l'educació a través del Servei Públic Educatiu.

Una de les qüestions sobre la qual també va fer referència la diputada va ser el canvi en el terme *Servei Públic Educatiu*, que recollia l'avantprojecte de llei per tal de definir la xarxa única de centres públics i concertats d'acord amb el terme recollit en el Pacte Nacional. Aquesta definició va ser rebutjada frontalment per l'escola concertada, partidària

del terme *Servei Educatiu d'Interès Públic* reflectit a l'Estatut. Finalment la Conselleria d'Educació ha optat per la denominació de síntesi *Servei Educatiu de Catalunya*. Camats va qualificar aquesta darrera definició com un "nom neutre" sempre que el redactat de la Llei no garanteixi les mateixes obligacions per a les dues ofertes escolars (pública i privada).

La portaveu ecosocialista es va comprometre a iniciar una ronda de contactes amb els membres de la comunitat educativa per "treballar i tornar al consens del Pacte Nacional per l'Educació". "Som conscients de la importància del consens polític per una Llei d'educació però també tenim clar que sense les nostres esmenes en el Parlament de Catalunya aquest consens no serà real", va dir Camats, que va aclarir que ICV "no serà un obstacle per al consens". La dirigent ecosocialista va explicar que les esmenes del seu grup incidiran principalment en reforçar el caràcter públic de l'Educació, "perquè l'educació és un

servei públic i ha de quedar clar que és la Generalitat i en el seu cas els ajuntaments qui organitzen i són responsables del servei educatiu i planifiquen i garanteixen que hi hagi una oferta adequada"; i en aprofundir en el caràcter laic del sistema educatiu "perquè aquest és el punt de trobada de totes les creences i el que garanteix el respecte".

La portaveu ecosocialista va destacar també alguns elements positius sorgits de la negociació feta per ICV amb el Departament d'Educació, entre els que destaquen la supressió del concepte "servei d'interès públic" com a concepte a desplegar per la LEC quan es refereix a centres sostinguts amb fons públics, la fixació d'un calendari de 8 anys pel compromís que el finançament ha d'arribar a la mitjana europea en despesa educativa, la definició del caràcter propi de l'escola pública que es defineix com a "catalana, laica, inclusiva i plural" i el paper de l'administració com a titular de l'escola pública.

EL CONFLICTE DE GEÒRGIA: QUÈ HA FET LA UNIÓ EUROPEA?

Raül Romeva Eurodiputat d'ICV
Marc Giménez Portaveu dels Joves del Partit Verd Europeu

El passat 8 d'agost tropes russes van envair territori georgià, sota el pretext de defensar els ciutadans i ciutadanes amb nacionalitat russa que habiten a les regions separatistes d'Ossètia del Sud i d'Abkhàcia de les presumptes agressions de l'exèrcit georgià.

Tot fa indicar, però, que l'ocupació militar d'aquests territoris i d'altres parts de la república exsoviètica, té uns objectius que van molt més enllà de la defensa dels civils abkhazs i ossets. De fet, la defensa del dret d'autodeterminació per part de Rússia resulta poc creïble quan manté una posició completament oposada respecte a Txetxènia, en què defensen el dret a la integritat territorial russa. En tot cas, aquesta operació sembla portar-nos enrere en el temps i reviu nous episodis de la Guerra Freda. Rússia no ha tardat a fer una demostració de força llançant un pols a occident, responant al que considerava com una suma de provocacions: l'agilització dels tràmits per a la incorporació de Geòrgia i Ucraïna a l'OTAN, a l'ambició d'EUA per sumar aliats a l'Europa de l'Est, així com el suport nord-americà a la independència de Kosovo, les especulacions sobre un atac a Iran i la polèmica construcció de l'escut antimíssils.

Si bé el primer que cal fer és condemnar la invasió russa sobre Geòrgia -que profana a més la històrica treva olímpica-, cal també fer una anàlisi més exhaustiva de la qüestió.

Entre les causes, les voluntats neo-imperialistes i de repartiment del pastís d'un món cada cop més multipolar, en un context de crisi econòmica degut a l'encariment del preu dels combustibles, cosa que accentua la lluita pel control geoestratègic dels recursos naturals. Per contra, les conseqüències romanen encara incertes. Pel que fa a les parts implicades -a banda de l'ocupant Rússia i d'uns EUA com a gran agent desestabilitzador de la regió- sembla clar que el president georgià també té la seva part de responsabilitat. Va actuar amb temeritat inicial -no oblidem que va ser qui va iniciar els bombardejos sobre territori osseti-, errant possiblement en el càlcul sobre un recolzament internacional inexistent. Però i en tot això, quin paper hi juga la Unió Europea?

A banda d'un parell de viatges mediàtics de Sarkozy (president de torn de la UE), la realitat és que els vint-i-set han contribuït molt poc a evitar i solucionar el conflicte. Per una banda, una política de veïnatge força ambigua respecte al Caucas, amb un abandó de les expectatives d'accés a la UE, deixa Geòrgia en una situació de vulnerabilitat política. I d'altra banda, un problema recurrent cara a la resolució del conflicte és la manca d'acord en Política Exterior i Seguretat Comuna: és molt difícil assolir una posició unànime entre vint-i-set estats membres molt diversos i tots ells amb interessos particulars

Aquesta operació sembla portar-nos enrere en el temps i reviu nous episodis de la Guerra Freda.

en les relacions exteriors, i es redueix molt la capacitat real d'una reacció efectiva. Amb tot, si s'arriba un acord, els mecanismes diplomàtics són bàsicament de caràcter econòmic i financer. Però per altra banda, la dependència energètica de la UE -tant en hidrocarburs com en urani per a les nuclears- marca molt aquestes relacions amb Rússia. Així, tot sovint es fan el ulls grossos a les contínues vulneracions dels drets humans efectuades pel règim de Putin, a canvi de la garantia de subministrament.

En conclusió, a banda d'acordar definitivament un marc d'acció conjunt per a la PESC cal desenvolupar un model energètic alternatiu, que a banda de fer front al canvi climàtic li doni més sobirania energètica; això passa inequívocament per una aposta per les renovables.†

UN SOL SOSTRE, UNA SOLA SEU: INCIDENT A L'HEMICICLE D'ESTRASBURG

El passat 13 d'agost va tenir lloc un incident inesperat que contribueix a reobrir un debat recurrent entre diputats i diputades i funcionaris i funcionàries europeus: es va esfondrar part del sostre de l'hemicycle de la seu del Parlament Europeu a Estrasburg.

Aquest accident, del que afortunadament no s'han de lamentar danys personals per trobar-se en període d'aturada de l'activitat legislativa, per paradoxal que sembli, ha estat motiu de satisfacció per a la majoria de les persones que treballen al Parlament. En efecte, les tasques de rehabilitació del sostre han obligat a celebrar com a mínim les dues primeres sessions plenàries -que normalment tenen lloc a Estrasburg- a Brussel·les, on es desenvolupen les activitats parlamentàries durant la major part de l'any.

Però més enllà de l'anècdota, es poden extreure algunes reflexions d'una situació absurda: la celebració de 12 sessions plenàries -sota disposició dels Tractats europeus- a Estrasburg. Òbviament, la capital de l'Alsàcia té un fort component europeista, pel que significa quant

a la reconciliació francoalemanya, però aquest fet no justifica tots els inconvenients que la duplictat de seu comporta. S'estima que tot l'operatiu necessari per al funcionament de la seu d'Estrasburg té un cost anual d'uns 200 milions d'euros. Aquesta quantitat, a més, no inclou la quantificació del temps perdut per totes les persones que han de fer el doble viatge. També és molt important destacar l'elevat cost ecològic i el gran impacte ambiental del transport de persones i material i del manteniment d'un edifici addicional d'aquestes característiques, estimats en unes emissions extra de 20.000 tones de CO₂. Finalment, també té un component de cost polític, ja que cal recordar que la resta d'institucions polítiques comunitàries (Consell i Comissió) estan ubicades a Brussel·les.

Per això, és hora d'aprofitar l'atzar per emfatitzar les reivindicacions de la campanya "Per una sola seu" (<http://www.oneseat.eu>) que ICV ja fa temps que liderem a l'Eurocambra, per tal que la UE tingui una sola seu parlamentària, la de Brussel·les.†

UNIVERSITAT VERDA D'ESTIU EUROPEA

Aquest estiu, entre els dies 28 i 31 d'agost, va tenir lloc entre Frankfurt Oder i Slubice, localitats frontereres entre Alemanya i Polònia, la primera Universitat Verda d'Estiu Europea. La ubicació triada és emblemàtica, ja que el pont que uneix les dues localitats, abans un dels passos fronterers més importants entre els dos països, és avui en dia un símbol de la reunificació europea.

La Universitat ha representat una fita històrica per al moviment ecologista europeu, a la vegada que significa el punt de partida camí conjunt cap a les eleccions al PE de la primavera del 2009.

L'èxit de l'esdeveniment, que ha comptat amb més de 500 persones d'arreu d'Europa i representants del moviment verd global de diversos països del món, reflecteix la creixent identificació de la ciutadania amb l'ecologisme polític, més enllà de conjuntures nacionals.

Quant a tallers i activitats hi havia una oferta molt variada: des de tallers fins a conferències, passant per activitats culturals i visites a la regió.

La Universitat va comptar amb la presència de destacats líders verds a nivell europeu, i personalitats importants de l'ecologisme i l'europeisme.

Els temes claus de les quatre conferències que van tenir lloc van ser: el futur d'Europa, el canvi climàtic, l'Europa social en un món globalitzat, i la definició d'una nova Europa.

Per la seva part, Iniciativa per Catalunya Verds va participar-hi activament, amb una delegació de deu persones conjuntament amb Joves d'Esquerra Verda, i amb representants a diversos tallers i seminaris.

Una bona manera de fer europeisme de base a l'organització.†

HOMENATGE A COMORERA

ACTE DEL 72è ANIVERSARI DEL PSUC

ICV recorda Joan Comorera en l'acte de celebració de l'aniversari del PSUC titulat "Nació, República, Socialisme". Comorera, mort fa 50 anys al penal de Burgos, va ser un dels dirigents perseguits pels estalinistes.

Com cada any, el 23 de juliol es va celebrar l'aniversari de la fundació del Partit Socialista Unificat de Catalunya, el PSUC. Aquest any, l'acte s'ha emmarcat amb les activitats commemoratives i de recuperació de la figura del que va ser primer secretari general del PSUC, Joan Comorera (Cervera 1894- Penal de Burgos 1958) en el 50è aniversari de la seva mort. En l'acte també van intervenir com a ponents el catedràtic de Ciència Política de la UB, Miquel Caminal, el president de l'Associació d'Expresos Polítics, Enric Pubill, i la professora d'Història Contemporània de la UAB, Anna Sallés. Durant l'acte, els ponents van destacar que Comorera va ser un dels polítics més importants del segle XX i van recordar l'aposta decidida que ell va fer per la unitat de les esquerres, una característica pròpia des dels inicis del PSUC. A més, es va explicar com va aconseguir que el PSUC fos l'únic partit d'un país sense Estat membre de la Internacional Comunista i el respecte que Comorera tenia a la democràcia i a la pluralitat de les esquerres. En aquest sentit Caminal va afirmar que "si ara visqués, seria un amic del Govern d'Entesa".

El president d'ICV, Joan Saura, va iniciar la seva intervenció demanant perdó "per les persecucions ideològiques i l'actitud estalinista que el PSUC va adoptar en determinats moments de la seva història" alhora que va reclamar la necessitat de "fer una revisió crítica de l'absurditat de les purgues i les persecucions ideològiques que es van dur a terme en els partits comunistes en els anys 40 i 50". Saura va reconèixer que "l'estalinisme és la part més fosca i trista del PSUC i com a hereus que ens sentim d'aquesta tradició és de justícia que reconeguem els errors" i va afegir que "El PSUC que era el principal vetllador de la defensa democràtica va negar aquest sistema

en el seu si", alhora que va recordar que Comorera va ser responsable de l'expulsió de molts militants per opinar de forma diferent, però després va ser víctima d'aquesta mania persecutòria pròpia d'una doctrina autoritària". Aquestes afirmacions les va fer com a rèplica a la petició de Miquel Caminal, que en la seva intervenció va dir que algun dia s'hauria de demanar perdó pel tracte que va rebre Joan Comorera. Per al president d'ICV "aquesta realitat forma part del nostre passat, i només coneixent i reconeixent aquests fets és com es va evolucionar cap a una formació més oberta, transparent i integradora".

Saura demana perdó per les persecucions ideològiques i l'actitud estalinista que el PSUC va adoptar en determinats moments de la seva història.

Un gran nombre de persones van assistir a l'acte de celebració del 72è aniversari del PSUC

CRISTIANES I CRISTIANS ECOSOCIALISTES

CONSTITUCIÓ D'UN GRUP DE TREBALL DE CREIENTS I MILITANTS D'ICV

Davant l'actual situació eclesial i política, una colla de cristianes i cristians membres d'Iniciativa per Catalunya Verds, han iniciat un grup de treball des de la doble perspectiva de creients i militants.

El grup, format per 15 militants d'ICV es va donar a conèixer el passat més de juliol amb un comunicat en el que explicaven per què havien decidit constituir el grup de treball, els seus objectius i les seves bases d'actuació.

El context en el que es crea el grup és, segons el manifest que van difondre els propulsors, un moment en el que "l'actitud cada cop més conservadora i integrista de bona part de la jerarquia eclesial i de determinats sectors de l'església catòlica" fa que molts creients no se sentin representats pels dirigents eclesials. "Nosaltres estem convençuts que aquesta mena d'actituds s'allunyen notablement del missatge de Jesús, i sovint fins i tot el contradueixen" afirma el manifest referint-se a les actituds d'una part de l'Església. Denuncien que les formes i el to d'aquests grups de la jerarquia tenen "la pretensió

d'imposar la pròpia visió i els propis criteris per damunt de la voluntat democràtica de la societat, té molt poc a veure amb la manera de fer de Jesús". Alhora, també parlen de qüestions més concretes, en afirmar que "és indefensable que es presentin com a temes inamovibles" la crítica als anticonceptius o a les relacions homosexuals, que fan alguns sectors de l'Església i que aquest grup no comparteix.

El grup afirma al seu manifest que "el missatge de Jesucrist és un missatge d'alliberament, una invitació a treballar al servei d'una vida digna per a tothom" i afegeix que "aquest missatge a nosaltres ens porta a l'acció política, i ens hi porta, concretament, dins ICV, perquè és aquí on creiem que aquesta acció es realitza més seriosament i més eficaçment".

El grup de cristianes i cristians ecosocialistes vol deixar clar que "molta gent viu la seva fe com una empenta de transformació, i la concreten en l'acció política, o en altres actuacions amb voluntat transformadora".

El grup defensa la laïcitat de l'Estat, i afirma que "no té cap sentit qualsevol mena de pretensió que les administracions públiques afavoreixin específicament la fe catòlica o les seves institucions, en el nivell que sigui", tot i que defensen que "el cristianisme té una fecunditat social notable i forneix valors importants per a molta gent".

Els i les membres del grup se senten "hereus i hereves de la tasca que van realitzar en aquesta línia persones com Alfons Comín o Joan Garcia Nieto" i volen continuar-la d'acord amb la realitat del moment actual.

El manifest finalitza afirmant que "entenem que a vegades costi d'entendre l'experiència cristiana que un bon nombre de militants d'ICV continuem compartint. Però tot i així, per a nosaltres aquesta experiència cristiana és molt valuosa, i creiem que des d'ella podem fer aportacions útils per a tots plegats. Amb el desig de contribuir a aquest objectiu que ens mou, alhora, com a creients i com a militants d'ICV: el treball per un món més digne i més feliç per a tothom."

TRIBUNA OBERTA

OPINA SOBRE L'ASSEMBLEA

Treball obre un espai d'opinió adreçat a tots els adherits i adherides, amics i amigues que vulguin expressar les seves opinions sobre el debat assembleari.

Us animem a participar-hi!

Les podeu fer arribar a treball@iniciativa.cat (amb un títol, el vostre nom i cognoms i agrupació a la que pertanyeu).

Data límit: 6 de novembre.

Extensió màxima: 3.000 caràcters.

ICV-EUiA-EPM PROPOSA UN NOU SISTEMA DE FINANÇAMENT LOCAL

L'objectiu és un sistema que garanteixi la prestació de les competències pròpies i les "assumides" i, alhora, esdevingui un factor de modernització del nostre sistema institucional.

El passat 19 de juliol, a la trobada de regidors i regidores que va tenir lloc a Vic es va aprovar una declaració per un nou model de finançament local que garanteixi la suficiència financera dels ajuntaments en la prestació de serveis a la ciutadania, tot donant compliment als principis d'autonomia local i suficiència financera per generar dinàmiques d'equilibri social i mediambiental. Un sistema que garanteixi la prestació de les competències pròpies i les "assumides" i, alhora, esdevingui un factor de modernització del nostre sistema institucional.

El text aprovat explica que "cal tenir en compte que fan realment els municipis, és a dir, quins serveis són els que realment acaben prestant" i, en aquest sentit, cal recordar que la despesa local a Espanya suposa tan sols un 13% del total de la despesa pública estatal, mentre que als anys 80 que era, aproximadament, d'un 11%, la presència del sector públic local en relació al conjunt de l'Estat, quasi no s'ha modificat. La proposta deixa clar que "el procés de descentralització a l'Estat espanyol s'ha de completar d'una vegada per totes, ampliant-lo a l'àmbit local", ja que els ajuntaments en "l'exercici de les seves competències comporten una important activitat inversora i esdevenen agents generadors de riquesa i progrés."

Pel fet de que els ajuntaments són l'administració més propera als ciutadans, tenen la responsabilitat d'informar i gestionar algunes demandes ciutadanes que en molts casos no els corresponen, "s'està atenent una sèrie de demandes sobre les quals no hi tenen una obligació legal de satisfer-les" i òbviament això genera uns costos. Igualment, hi ha un seguit de serveis com les escoles bressol, residències per a la gent gran, escoles d'adults, o escoles de música, que els ajuntaments presten "voluntàriament" però amb convicció, a partir del compromís amb les necessitats reals de la ciutadania com a administració més propera i coneixedora d'aquestes.

Imatge de la trobada de regidors i regidores, el passat 19 de juliol, a Vic

La "Declaració de Vic" vol que es garanteixi la suficiència financera dels ajuntaments en la prestació de serveis a la ciutadania.

Per tot això, en un context de crisi i recessió, encara adquireix més rellevància la necessitat de dotar-nos d'unes administracions locals fortes, com a millor garantia d'assumpció dels reptes de cobertura de les necessitats i de l'impuls i la dinamització de les nostres societats. La proposta aprovada per la coalició recorda també que aquesta crisi ha afectat molt intensament el sector de la

construcció i que "en ple ajust del sector immobiliari, sobre el qual ha descansat una part important dels ingressos municipals [...] la revisió del finançament local es fa més imprescindible i urgent." A més també hem de tenir present que els municipis han multiplicat per sis, fins els 6.324M€ el seu deute en els set darrers anys (2001-2007).

El text concreta les propostes i els canvis que s'han de produir a nivell de finançament. "Des de la coalició ICV-EUiA-EPM propugnem que aquesta reforma del model de finançament local hauria de passar, fonamentalment, per: adaptar-se a les necessitats reals; respectar i ampliar l'autonomia financera dels municipis; la participació dels municipis en els tributs de l'Estat; incrementar la participació en els ingressos de l'Estat; la reforma urgent de la Llei d'Estabilitat Pressupostària i avançar en la fiscalitat ambiental i de l'activitat econòmica" i explica les condicions i característiques de cada una de les reformes proposades.†

ELS NOSTRES REGIDORS I REGIDORES

ALBA BENEDICTO
TIVISSA

Té 25 anys. Regidora des del 2007.

"LA TIVISSA PER LA QUAL NOSALTRES TREBALLEM ÉS UNA TIVISSA ON LA PRIORITAT SÓN LES PERSONES"

Entrevista Jesús Hernández

Quina valoració fas del teu primer any com a regidora?

En faig una valoració molt positiva, per a mi aquest any ha estat una gran escola. Aquestes eren les segones eleccions per a mi, ja havia estat col·laborant amb el Grup Municipal, per tant ja em sentia corresponsable de moltes de les actuacions. Però sí és cert que un cop promets el càrrec la responsabilitat i el compromís s'intensifiquen, i tens en tot moment molt present el vincle amb la ciutadania.

El POUM ha estat un dels vostres principals cavalls de batalla aquesta legislatura. En quin estat està la proposta de l'alcalde Jordi Jardí (CiU) de construir un camp de golf i un complex turístic amb 570 cases de luxe?

Aquest setembre farà un any de la retirada de l'avantprojecte; ens semblava impossible aturar un monstre com aquell en un moment en què la bombolla immo-

bil·liària es trobava en el moment més àlgid. Iniciativa vàrem demanar retirar-lo i deixar-lo sense efecte. No hi estàvem d'acord, aquell POUM era el de CiU, no el de Tivissa. Per això en la moció demanàvem la redacció d'un de nou, transparent i amb una participació ciutadana real, que comptés amb col·laboració de tots els grups i partits, entitats i altres estaments del poble. Així com també la necessitat de fer un concurs públic en l'adjudicació de les obres i demanar subvenció al Govern de la Generalitat per tal de dur-ne a terme la redacció. Passat un any, ens trobem encara en espera, sense pla de participació ni constitució de cap grup de treball. Desconeixem quines són les causes d'aquest *stand-by* per part de Convergència.

A grans trets, quina és la concepció de la gent d'I-EPM de la Tivissa que voleu?

La Tivissa per la qual nosaltres treballem és una Tivissa on la prioritat són les persones. Molts cops se sol pensar que estar a l'oposició consisteix en dir "no a tot". Nosaltres mai direm que no a propostes

que aportin coses positives al nostre municipi, sempre que aquestes siguin honestes i sense ombres, i la beneficiària sigui la comunitat, no uns quants. En aquest any hem hagut de dir "no" moltes vegades, i hem hagut de dur a terme una tasca molt més vetlladora del que ens hagués agradat, i hem reclamat a tort i a dret que les coses es fessin bé. Però també hem dit "sí" i hem presentat propostes.

Porteu dues legislatures sent la segona força política de Tivissa, quines possibilitats teniu de guanyar, com va fer el 1999, les properes eleccions de 2011?

Ens hem mantingut en nombre de regidors però vivim una situació ben diferent de la legislatura passada. CiU ja no governa amb majoria absoluta, és un govern desgastat prematurament i dèbil; nosaltres seguirem presentant propostes de gestió i treballant amb la mateixa empena i constància. Encarem el 2011 amb tota l'esperança i il·lusió, estic segura que la feina feta ens farà sortir enfortits d'aquesta legislatura.†

INICI DE CURS DE LA FUNDACIÓ

NOVES PUBLICACIONS I ACTIVITATS

La Fundació Nous Horitzons presenta el seu darrer quadern de la col·lecció "El pensament i l'acció", el nou número de la Revista Nous Horitzons, i inicia el cicle de xerrades de Sant Feliu de Llobregat.

PUBLICAT EL PENSAMENT I L'ACCIÓ DEDICAT A JOSEP BENET

La Fundació Nous Horitzons ha volgut retre homenatge a Josep Benet (Cervera, 1920 - Sant Cugat del Vallès, 2008), historiador, advocat, lluitador anti-franquista i exdiputat pel PSUC, que va morir el passat mes de març amb la publicació del quadern de la col·lecció "El Pensament i l'Acció" número 31, en el que es transcriu un dels episodis més importants en la biografia de Benet, la moció de censura que va presentar a Jordi Pujol el 1982.

Cal recordar que Benet va ser una figura rellevant de l'antifranquisme català. Va fer d'advocat defensor de diversos represaliats antifranquistes als consells de guerra i davant el Tribunal d'Ordre Públic, va impulsar la revista Serra d'Or i va participar activament en la fundació i consolidació de l'Assemblea de Catalunya. A la transició va seguir jugant un paper protagonista, ja que va ser el senador més votat de l'Estat espanyol a les eleccions generals del 1977 on Benet es va presentar a la llista de l'Entesa de Catalunya. Poc temps més tard, el 1980, va ser el candidat del PSUC a les eleccions al Parlament de Catalunya.

El text central del quadern és la intervenció íntegra de Benet al Parlament en la que explica el seu programa per a Catalunya fent una crítica a la gestió de CiU i construint alternatives. La publicació pretén, però, fer una contextualització històrica del que va suposar tant el paper d'en Josep Benet per a la política catalana com el que va suposar la moció de censura en si. Aquestes qüestions queden recollides en la presentació del número a càrrec de Jaume Bosch, diputat i vicepresident d'ICV i en la memòria parlamentària escrita pel catedràtic d'història, Andreu Mayayo. S'inclou també un breu article de Josep Benet escrit per a la revista Gent del PSUC amb el seu balanç del procés de moció de censura.

La presentació del quadern es va realitzar el passat 17 de setembre, amb les intervencions de Jaume Bosch, Andreu Mayayo i del director de la Fundació, Marc Rius. Un dels missatges repetits a la presentació va ser deixar clar que el patrimoni de Josep Benet és del catalanisme polític, i no de cap força política en concret, per més que CiU hagi intentant apropiari-se de la seva memòria, fruit del suport que Benet els va mostrar, al final de la seva vida.

EL VIEJO TOPO I LA FUNDACIÓ NOUS HORIZONS SIGNEN UN CONVENI DE COL-LABORACIÓ

El conveni s'ha signat en el marc de la col·laboració que l'Editorial i la Fundació estan duent a terme en l'homenatge a Octavi Pellissa, històric militant del PSUC, escriptor i guionista de pel·lícules com "El Puente de Varsovia" de Pere Portabella.

D'una banda, La Fundació Nous Horitzons editarà el diari de Pallissa, que va començar a escriure el 14 de desembre de 1974.

D'altra banda, es realitzarà un acte d'homenatge a Pellissa que tindrà lloc el proper 20 de novembre, que es concretarà properament.

EL FINANÇAMENT DE CATALUNYA ESTRENA EL NOU CICLE DE XERRADES DE SANT FELIU

El passat 16 de setembre es va iniciar la nova edició del Cicle de Xerrades sobre noves realitats polítiques de Sant Feliu de Llobregat amb una xerrada sobre un tema candent com és el finançament de Catalunya.

La xerrada va anar a càrrec de Jaume Bosch, que va ser un dels ponents de l'Estatut, i de Maite Vilalta, doctora en Ciències Econòmiques i autora de diversos estudis i publicacions sobre les hisendes autonòmiques i locals, el federalisme fiscal i els ajuts públics.

Bosch va centrar la seva intervenció en les possibilitats polítiques i d'increment de l'autogovern que ofereix l'Estatut de Catalunya, així com l'estat actual del seu desplegament.

Per la seva part, Maite Vilalta va explicar algunes de les claus per entendre les actuals negociacions sobre el finançament i les possibilitats que s'obriran a Catalunya amb la seva futura modificació.

PRESENTAT EN SOCIETAT EL DARRER NÚMERO DE LA REVISTA NOUS HORIZONS DEDICAT ALS TEMES DE JOVENTUT

El passat 23 de setembre es va realitzar la presentació del número 189 de la Revista Nous Horitzons, titulat *Joves: Més enllà del tòpic*.

La presentació va anar a càrrec de Maria de la Fuente, directora de la revista, de Toni Salvadó, coordinador del número, i de Laia Herrera, autora d'uns dels articles. Durant la presentació es va parlar de l'especial vulnerabilitat dels i les joves en un context de crisi econòmica que, sumat amb els greus problemes d'accés a l'habitatge, estan marcant les dificultats d'emancipació de tota una generació.

Toni Salvadó, Maria de la Fuente i Laia Herrera, durant l'acte

LA LLIBRERIA

¿EN QUÉ ESTAMOS FALLANDO? CAMBIO SOCIAL PARA ECOLOGIZAR EL MUNDO

De Jorge Riechmann (coord.) Editorial Icaria.

El llibre intenta donar resposta a preguntes que es planteja com: Per què ho estem fent tan malament? Per què tenen en aparença una vigència cada vegada major els valors ambientals, mentre que sens dubte segueixen prevalent les conductes antiecològiques? Per què tant enrenou mediàtic i tan poca acció efectiva? Per què no fem el que sabem que hauriem de fer per atallar la crisi ecològica i social?

COLOMBIA EN SU LABERINTO. UNA MIRADA AL CONFLICTO

De Felipe Gómez Isa (dir.). Editorial Catarata.

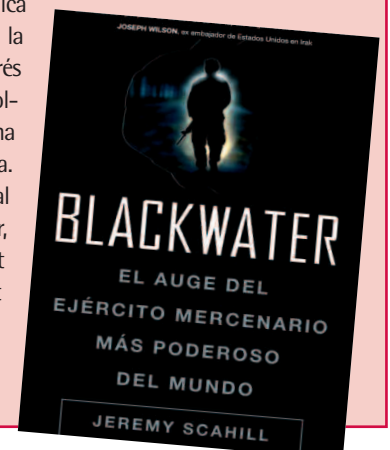
Colòmbia és un país estripat per un sagnant conflicte que es remunta a mitjans del segle XX i que, fins ara, s'ha mostrat totalment immune a qualsevol intent de solució. El llibre efectua una anàlisi de la conjuntura actual des d'una òptica marcadament interdisciplinària i amb les víctimes i els seus drets com a horitzó ètic inexcusable. El llibre pretén oferir eines conceptuals i pautes d'actuació per als diferents actors que en l'escenari nacional i internacional influeixen a Colòmbia.

BLACKWATER: EL AUGE DEL EJERCITO MERCENARIO MÁS PODEROSO DEL MUNDO

De Jeremy Scahill. Edicions Paidós.

El llibre és el primer a destapar les connexions del grup de mercenaris Blackwater a l'empara del govern d'EUA després dels atemptats del 11-S. Aquest grup va transcendir a l'opinió pública el març de 2004 a la guerra de l'Iraq, després de l'abatiment de 4 soldats americans en una emboscada a Faluja. La notícia va posar al descobert Blackwater, aquest exèrcit privat que venia operant des de principis de l'administració Bush.

MÒNICA XIMENO

PRESIDENTA D'ACSUR-CATALUNYA

“LA DIRECTIVA DE RETORN DEIXA EN EVIDÈNCIA LA UNIÓ EUROPEA I ELS PARTITS QUE LA VAN VOTAR COM A AGENTS QUE VULNEREN ELS DRETS HUMANS”

| Entrevista Jesús Hernández

Què és ACSUR-Las Segovias?

ACSUR-Las Segovias som una ONGd laica, d'esquerres i progressista, compromesa amb una acció de transformació social per contribuir a avançar cap a un model de desenvolupament equitatiu, sostenible i democràtic, a escala global per a dones i homes. Volem contribuir al desenvolupament de la consciència crítica de la ciutadania, acompanyat processos de participació democràtica i organització social, des de la perspectiva i l'àmbit de la solidaritat i la cooperació internacional, amb un model de cooperació solidària, compromesa amb les grans majories socials del planeta per promoure els canvis polítics i socials que siguin necessaris per al desenvolupament humà.

Quins són els vostres objectius després de la vostra darrera Assemblea?

Com a ACSUR-Catalunya ens hem marcat alguns reptes que creiem que podem assumir en comptar amb una Junta Directiva molt potent, amb un equip tècnic renovat i de gran qualitat. Els nostres reptes passen per consolidar i augmentar el treball del grups territorials, consolidar els grups de treball, com ara el Grup de Gènere, Mediterrània, Educació i sensibilització, Comunicació etc. Un altre repte important és el de contribuir i promoure processos que permetin crear espais de reflexió i incidència amb organitzacions d'esquerres. Sustentar i millorar el nostre treball a la FCONGD i sobretot consolidar la nostra política d'aliances i del nostre treball en xarxa, que és un dels principis rectoris d'ACSUR. És important assenyalar el nostre compromís amb el treball de gènere a Centreamèrica i zona andina, donar suport a organitzacions de dones, en temes de capacitació, incidència política i reforçament associatiu. Tot això amb un component clar de sensibilització, denúncia i informació al nord.

Aquests darrers mesos s'ha fet visible la situació de crisi alimentària a escala global. Quins són es culpables d'aquesta crisi? Quines respostes exigiu als Governos?

Entenem que de crisi alimentària n'hi ha des de fa temps, no és un tema nou, possiblement ara s'ha fet visible per ser encara més extrema. En termes generals la crisi mundial alimentària afecta principalment les zones rurals en un context on segons la FAO, FIDA, Banc Mundial i altres organismes internacionals el 70% dels pobres del món viuen en aquestes zones. A més, el sistema econòmic de liberalització dels mercats imposat per l'OMC, el Banc Mundial i l'FMI està destruint el mercats locals i nacionals i empobrint les economies dels països del sud. En l'actualitat 10 multinacionals controlen el 80% del comerç d'aliments bàsics. Els estats estan més preocupats pels interessos privats, que col·lectius, i adopten mesures que empitjoraran molt més la situació.

Per això demanàriem en primer terme que els estats no cremin aliments per produir agrocombustible i en segon terme deixar als països la capacitat de decidir les seves polítiques en relació a l'alimentació, a la protecció i reglamentació que considerin necessària per a la producció agropecuària sense ingerències.

ACSUR-LAS SEGOVIAS

ACSUR-LAS SEGOVIAS és una organització ciutadana, pluralista i laica, compromesa amb una acció de transformació social per construir un model de desenvolupament equitatiu, sostenible i democràtic a escala global per a homes i dones. ACSUR vol contribuir a la creació de la consciència crítica de la ciutadania, acompanyant processos de participació democràtica i organització social, des de la perspectiva i l'àmbit de la solidaritat i la cooperació internacional. L'ONG va ser fundada per l'exdiputat del PSUC, Miguel Núñez, l'any 1986, quan va realitzar el seu primer projecte a la regió de Las Segovias a Nicaragua, que és l'origen del seu nom.

Des d'ACSUR heu treballat molt anys amb països d'Amèrica Llatina. Com valoreu la situació política actual?

Per nosaltres és important que a Amèrica Llatina i Centreamèrica hi hagi canvis polítics cap a l'esquerra on es comenci a respectar temes com la sobirania indígena o reptes com la participació política de les dones. Ens trobem, però, que al clima d'incertesa viscut al darrer any a Cuba, s'hi afegeix el de Nicaragua, on la nostra organització va començar la seva feina ara fa més de 20 anys. La victòria del Front Sandinista d'Alliberament Nacional, lluny del que s'esperava, ha reforçat les posicions crítiques cap a les organitzacions socials promovent moviments de participació popular que trenquen els esforços per a aquestes organitzacions en el país. Al Salvador, les organitzacions socials estan en aquest moment perseguides pel govern. També a Guatemala hi ha hagut una ofensiva dels moviments paramilitars en contra de les organitzacions de defensa dels drets humans inclosa ACSUR-LAS SEGOVIAS que va veure com es registrava la nostra oficina en un fet que segons la "procuradoria" de Drets Humans culpabilitzava el govern de Guatemala. Malgrat tot, hi ha una porta al canvi amb les possibles victòries de Colom a Guatemala i la més que probable victòria del FMLN Al Salvador.

Com valoreu la política de Cooperació al Desenvolupament del Govern de l'Estat? I la de la Generalitat de Catalunya?

En la passada legislatura hi va haver avenços importants en el tema de Cooperació amb el Plans Estratègics d'actuació, però en aquests moments, la nova Llei de Cooperació suposa donar un pas enrere. Sembla que el Govern espanyol aposta en aquesta nova Llei per donar suport a la Cooperació que estan fent empreses privades i per a nosaltres això és una mala notícia, caldrà veure com es desenvolupa. En els darrers anys la Generalitat ha fet un esforç important que s'ha traduït en un increment dels pressupostos destinats a cooperació al desenvolupament i solidaritat, en un nou desplegament normatiu i organitzatiu de la cooperació catalana i en incrementar la participació de la Generalitat de Catalunya en el conjunt de l'Ajut Oficial al Desenvolupament (AOD). La crítica de les ONGD és que malgrat que el Pacte del Tinell partia amb el compromís d'assolir la xifra del 0,7% dels recursos globals del país en AOD estem molt lluny d'arribar a aquesta xifra. A més el 2008, el Plan Anual inclou els crèdits reemborsables com a via per assolir aquest 0,7%, mesura que ha estat molt criticada per la majoria dels sectors de les ONGD per la nova situació que es genera, on el Govern de Catalunya es converteix en creditor de les organitzacions receptores dels països del sud. En definitiva, l'aportació de la Generalitat de Catalunya a la solidaritat i la cooperació està en aquests moments molt per sota de la mitjana d'altres comunitat autònomes.

Què en peseu de la Directiva de Retorn?

Des de 1985 en quan l'Estat espanyol va redactar la primera Llei d'estrangeria va quedar palès que s'apostava per una política de control de la immigració i de la negació de drets cap a les persones immigrades. A les successives modificacions de la llei hi ha hagut un enduriment d'aquestes polítiques. El darrer episodi, l'anomenada directiva de la "vergonya" és un atemptat als drets humans que confirma aquesta tendència en tant que permet el tancament en un centre d'internament fins a 18 mesos de la vida d'una persona pel sol fet de no tenir permís de residència, el que es considera dintre de l'ordenament jurídic internacional com una falta administrativa. Aquesta directiva deixa en evidència la Unió Europea i els partits que la van votar com a agents que vulneren els drets humans.

Podeu llegir l'entrevista íntegrament a la web:
www.noushoritzons.cat